

Lukács evangéliuma – 16.

A hűtlen intéző.

¹Aztán a tanítványokhoz fordult: „Egy gazdag embernek volt egy intézője. Bevádolták nála, hogy eltékozolja vagyonát. ²Magához hívatta, és így szólt hozzá: Mit hallok felőled? Adj számat vagyonomról, mert nem maradhatsz tovább intéző. ³Az intéző így gondolkodott magában: Mitévő legyek? Uram elveszi tőlem az intézőséget. Kapálni nem bírok, koldulni szégyellek. ⁴Tudom már, mit teszek, hogy befogadjanak az emberek házukba, amikor elcsap az intézőségből. ⁵Egyenként magához hívatta urának minden adósát. Megkérdezte az elsőt: Mennyivel tartozol uramnak? ⁶Száz korsó olajjal – felelte. Erre azt mondta neki: Fogd adósleveledet, ülj le hamar, és íj ötvenet. ⁷Aztán megkérdezett egy másikat: Te mennyivel tartozol? Száz véka búzával – hangzott a válasz. Fogd adósleveledet – mondta neki –, és íj nyolcvanat. ⁸Az úr dicsérte a mihaszna intézőt, hogy okosan járt el. – Igen, a világ fiai a maguk módján okosabbak a világosság fiainál.

A pénz helyes felhasználása.

⁹Azt mondom hát nektek: Szerezzetek magatoknak barátokat a hamis mammonból, hogyha majd elfogy, befogadjanak benneteket az örök hajlékokba. ¹⁰Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű. Aki a kicsiben hűtlen, az hűtlen a nagyban is. ¹¹Ha tehát a hamis mammont nem kezeltétek hűen, ki bízza rátok az igazit? ¹²És ha a máséban nem voltatok hűek, ki adja oda nektek a tiéteket? ¹³Egy szolga sem szolgálhat két úrnak. Mert az egyiket gyűlöli, a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, a másikat megveti. Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak.”

A farizeusok megrovása.

¹⁴Hallották ezt a kapzsi farizeusok, és kigúnyolták érte. ¹⁵De ő kijelentette: „Ti igaznak mondjátok magatokat az emberek előtt, az Isten azonban belelát szívetekbe. Ami az emberek szemében nagy érték, az az Isten előtt megvetést érdemel. ¹⁶A törvény és próféták Jánosig tartottak. Azóta az Isten országának örömhíre terjed, és senki se juthat el oda erőfeszítés nélkül. ¹⁷Hamarabb ér véget ég és föld, mint hogy egyetlen vessző is elveszzen a

törvényből. ¹⁸Aki elbocsátja feleségét és mást vesz el, házasságot tör, és az is házasságot tör, aki férjétől elbocsátott asszonyt vesz el.

A dúsgazdag és a szegény Lázár.

¹⁹Volt egy gazdag ember. Bíborban és patyolatban járt, és mindennap nagy lakomát rendezett. ²⁰Volt egy Lázár nevű koldus is, ez ott feküdt a kapuja előtt, tele fekélyel. ²¹Örült volna, ha jóllakhat abból, ami a gazdag ember asztaláról hulladékként lekerült. De csak a kutyák jöttek és nyalogatták a sebeit. ²²Történt, hogy a koldus meghalt, és az angyalok Ábrahám kebelére vitték. Meghalt a gazdag ember is, és eltemették. ²³Amikor a pokolban kínjai közt feltekintett, meglátta messziről Ábrahámot és kebelén Lázárt. ²⁴Felkiáltott: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam! Küldd el Lázárt, hogy ujjá hegyét vízbe mártva hűsítse nyelvemet. Iszonyúan gyöttrődöm ezekben a lángokban. ²⁵Fiam – felelte Ábrahám –, emlékezzél csak vissza, hogy milyen jó dolgod volt életedben, Lázárnak meg hogy kijutott a rosszból. Most tehát neki itt vigasztalásban van része, a te osztályrészed pedig a gyötrelmem. ²⁶Ráadásul köztünk és köztetek nagy szakadék tátong, hogy akik innét át akarnának menni hozzátok, ne tudjanak, se onnét ne tudjon hozzánk átjönni senki. ²⁷Akkor arra kérlek, atyám – mondta újra –, küldd el legalább az atyai házba. ²⁸Van még öt testvérem, hadd figyelmeztesse őket, nehogy ők is ide jussanak a gyötrelmek helyére. ²⁹Ábrahám ezt felelte: Van Mózesük és vannak prófétáik. Azokra hallgassanak. ³⁰De az erősködött: Nem hallgatnak, atyám, Ábrahám! De ha a halottak közül megy el valaki, bűnbánatot tartanak. ³¹Ő azonban így felelt: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, ha a halottak közül támad fel valaki, annak sem hisznek.”